

hende det for at være deres Pligt at virke i den angivne Retning, saa maa jeg dog paa den anden Side indrømme, at de Betænkeligheder, som jeg ellers kunde have ved Forslaget under Nr. 5, netop for en stor Deel bortfalde derved, at det kun indeholder en Udvikling af Landcommunallovens Forskrift. Det er vistnok begrundet, hvad den ærede Landsthingsmand her fraas overfor (N. Rasmussen) udtalte om, at det Naturlige var, og at det stemmede med Sognefogdens Bestilling, at han snarest optraadte som Politimesterens Medhjælp i denne Retning. Det er nemlig vittetligt, at dette hører med til hans Funktion, og, medens man mulig tager Sogneraadsmedlemmerne det ilde op, naar de optræde i denne Slags Sager, idet det ikke kan nægtes, at de ligge mere fjernt for dem, saa finder man det derfor fuldstændig i sin Orden, at Sognefogden optræder som medvirkende til god Ordens Opretholdelse. Men jeg kan, som sagt, i Henhold til Bestemmelserne i Landcommunalloven ikke finde noget Særligt at erindre imod Uendringsforslaget under Nr. 5, om jeg end heller ikke anseer det for fornødent, idet den deri indeholdte Forpligtelse altsaa allerede paahviler Sogneraadene. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 6 skal jeg paa Grund af mine Uttringer ved denne Sags foregaaende Behandling endnu tillade mig at bemærke, at jeg ikke har Noget at indvende imod samme. Jeg yttrede dengang kun, foranlediget ved det af mig da stillede Uendringsforslag, at en yderligere Forklaring af samme laa i Slutningen af § 5, som altsaa godt kunde være paa sin Plads. Vistnok er det i sin Orden, at en Lov er saaledes affattet i sig selv, at man ikke skal behøve i dens Slutning at sige, hvad der er hævet ved den, og hvad der staaer ved Magt. Men det er dog ingenlunde usædvanligt, at Saa-dant skeer ved større eller mere omfattende Love. Det er saaledes skeet ved en Lov, der vistnok er udarbejdet med ualmindelig megen Omhu, nemlig den almindelige bürgerlige Straffelov, den indeholder noget Egnende i sin sidste Paragraph. Jeg indrømmer imidlertid, at Forholdet der er et ganske andet, og at det er mindre fornødent at indsætte en

saadan Bestemmelse i en Lov, der kun skal omhandle et enkelt Led af den hele Næringslovgivning.

Krieger: Jeg forstod den ærede Landsthingsmand, som nu satte sig, som om han dog anbefalede det Forslag af Udvalget, der er blevet omtalt fra forskjellige Sider, og som gaar ud paa at indskyde en ny § 7, nemlig Forslaget under Nr. 5. Jeg maa med den ærede Landsthingsmand ansee det for rettest, at dette Forslag vedtages. Hvis jeg ikke feiler, er det Medlem af Thinget, hvem Initiativet til dette Forslag nærmest skyldes — jeg haaber, at det ærede Udvalg og den ærede Didsfører ikke ville føle sig ilde berørt ved denne Uttring — ikke tilstede i dette Dieblif, og jeg vil derfor tillade mig endnu at tilføie et Par Ord til Anbefaling af Forslaget. Marsklee har den ærede Didsfører allerede fremhævet, hvad jeg nærmest vil sige; i saa Fald beder jeg om Udflydning, fordi jeg gjør mig skyldig i Gjentagelse, men jeg har ikke hørt det. Det er allerede tilstrækkeligt skarpt blevet fremhævet baade af den ærede Didsfører og af den sidste ærede Taler, at Landcommunalloven i sin 30te Paragraph ligefrem paalægger Sogneraadene den Forpligtelse, mod hvilken der her er blevet gjort Indsigelse. Hvad Brug man vil gjøre af Sognefogderne eller ikke, vedkommer ikke Sagen, men den omtalte Forpligtelse paahviler altsaa allerede Sogneraadene. At der nu gjøres en Hentydning til denne Forpligtelse her, det synes mig ganske naturligt, da der skal finde en ny Ordning Sted af hele dette Forhold, i Modsætning til den Ordning af Forholdet, der har bestaaet hidtil. Men det, der vil komme ind i Lovforslaget ved den nye § 7, er iøvrigt mere en Ret, der gives Sogneraadene, end det er en Forpligtelse. Jeg troer ogsaa, at det navnlig var dette, der blev fremhævet ved 2den Behandling fra det Medlems Side, hvem Initiativet til Forslaget skyldes, men som i dette Dieblif ikke er tilstede, idet han gjorde gjældende, at det nu ikke saa sjældent hændes, naar Sogneraadenes enkelte Medlemmer forebringe for Politimesteren, at der finder de og de Uordener Sted i den Ret-